

IVANA STRNADOVÁ:
OD NÁRODOPISNÉ VÝSTAVY
KE SKANZENU
(VZNIK MUZEA V PŘÍRODĚ
Z POHLEDU KULTUROLOGIE)
DIPLOMOVÁ PRÁCE
POSUDEK VEDOUCÍHO PRÁCE

Problematika vzniku a vývoje skansenů v našem prostředí byla zatím zpracována jen dílčím způsobem na půdě etnografie a muzeologie. Ivana Strnadová se ve své diplomové práci pokusila o kulturologický pohled na zvolenou problematiku, syntetizující v maximální komplexnosti dosavadní poznatky. Svůj text otevírá logicky výměrem lidového umění ve vztahu k tzv. vysokému umění. Tato mimořádně komplikovaná problematika by vydala na samostatnou mezioborovou práci, v daném pohledu je základní vymezení sice nutné, ale z hlediska hlavního tématu práce ryze funkční. Diplomantka našla účinné řešení v dnes pozapomenuté koncepci Karla Šourka, která byla formulována v souvislosti s novou vlnou zájmu o lidové umění, vzbuzenou výstavou Umění v Čechách XVII. a XVIII. století v roce 1938 a atmosférou ohrožení národní existence po odtržení Sudet a okupaci Československa. Šourkova typologie se ukázala pro daný účel velmi vhodná a dovolila diplomantce provést základní výměr sledované problematiky bez zjednodušení, přitom velmi efektivně. Přes nutný exkurs do romantického zájmu o lidové umění a zánik tradiční venkovské kultury se dostává ke vzniku domácí etnografie, již v dané logice výkladu rovněž nebylo možné nezařadit. K podrobné analýze pak diplomantka využívá dva klíčové body vývoje zájmu o lidovou architekturu, Českou chalupu na Všeobecné zemské jubilejní výstavě v roce 1891 a Národopisnou výstavu československou v roce 1895. Mezi ně organicky klade stručnou historii srovnatelných výstav v Evropě a výklad geneze Hazeliova stockholmského muzea v přírodě. Především přípravu, průběh, význam a vliv Národopisné vý-

stavy podává s bezpečnou znalostí fakt a kontextu. Výklad plynule přechází k prvním pokusům o založení muzeí lidové architektury v přírodě a podrobné rekonstrukci dějin skansenu v Rožnově pod Radhoštěm.

Další část práce je věnována soupisu muzeí v přírodě na území České republiky, utříděnému chronologicky a vybavenému v každé položce nástinem historie a vyplývající charakteristikou dnešního stavu. Velmi cenná je 6. kapitola, jíž soupis pokračuje dobře systemizovanými muzei v přírodě nových forem. Ambici komplexnosti naplňuje třetí část soupisu, výběrově řadící solitérní památky mimo skanseny podle základních regionů. Další část soupisu pak uvádí rovněž po regionech památkově chráněné soubory lidové architektury. Důkladné věcné zpracování tématu ústí příkladně do obsáhlého teoretického závěru, který komplexně hodnotí místo, funkce a význam skansenu v kultuře. Jím práce vrcholí nejen kompozičně, ale také kvalitativně.

Diplomovou práci Ivany Strnadové *Od Národopisné výstavy ke skansenu (Vznik muzea v přírodě z pohledu kulturologie* **plně doporučuji k obhajobě.**

V Praze 17. ledna 2008

PhDr. Vladimír Czumalo, CSc.